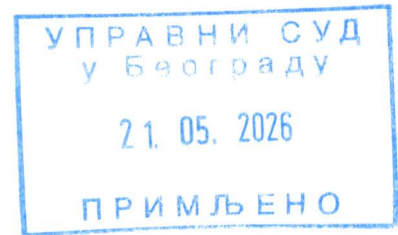


УПРАВНОМ СУДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Немањина 9



Тужилац: **GRIGORI GRABOVOI DOO BEOGRAD - Stari Grad** (у поступку принудне ликвидације), Матични број (МБ): 21117625, ПИБ: 109045174
Адреса: ул. Кнеза Михаила 21А, канцеларија 101, Београд, Република Србија
Преко законског заступника — директора Grigorii Grabovoi

Тужени: **Министарство привреде Републике Србије**

Адреса: ул. Кнеза Милоша 20, Београд, Република Србија

Оспорени акт:

Решење Министарства привреде Републике Србије број 000109810 2026 10810 010 002 300 134 од 23. марта 2026. године, којим је одбијена као неоснована жалба Тужиоца на решење регистратора Агенције за привредне регистре (АПР) број БДсл 16594/2025 од 12.12.2025. године о покретању и спровођењу поступка принудне ликвидације.

УПРАВА ТУЖБА

ради поништаја као незаконитог решења Министарства привреде од 23.03.2026. године, поништаја решења АПР-а од 12.12.2025. године и отклањања њихових правних последица

као и

ХИТАН ПРЕДЛОГ

за одређивање привремених мера и одлагање извршења поступка принудне ликвидације и брисања из регистра (на основу члана 23. Закона о управним споровима)

I. УВОД И ПРЕДМЕТ СПОРА

Овим путем Тужилац се обраћа Управном суду Републике Србије ради заштите својих фундаменталних законских права, грубо повређених решењем Министарства привреде од 23.03.2026. године. Овим решењем Тужени је потврдио потпуно противправан, формалистички и по својим последицама деструктиван акт Агенције за привредне регистре (АПР) од 12.12.2025. године, којим је покренут поступак принудне ликвидације Тужиоца на чисто формалном основу – одсуству регистрованог текућег рачуна у периоду дужем од 6 месеци.

Тужилац тврди да је оспорено решење донето уз фундаменталне повреде норми како процесног, тако и материјалног права Републике Србије, без адекватног утврђивања кључних чињеница, уз потпуно игнорисање принципа сразмерности и супротно међународним обавезама Србије.

II. СТВАРНЕ ЧИЊЕНИЧНЕ ОКОЛНОСТИ ПРЕДМЕТА

1. Успешно и законито пословање: Привредно друштво GRIGORI GRABOVOI DOO успешно и у континуитету обавља образовну, научно-истраживачку и сублиценцну делатност на територији Републике Србије већ дуже од 10 година (од момента оснивања 29. јуна 2015. године). Друштво има развијену организациону структуру са огранцима, а његова међународна делатност обухвата држављане из 52 државе света, којима је издато око 10.000 образовних сертификата.

2. Одсуство прекршаја: Од оснивања друштва, његово финансијско-привредно пословање је сваке године било предмет ревизије од стране међународне ревизорске куће. Сви извештаји потврђују апсолутно одсуство било каквих повреда важећег законодавства.

3. Самовоља банке и одсуство кривице Тужиоца: Главни текући рачун друштва затворен је на једнострану иницијативу банке без достављања било каквог образложења или разлога. Ова околност се догодила потпуно без кривице Тужиоца.

4. Активно и савесно поступање руководства: Директор и једини оснивач Тужиоца поступао је са максималним степеном пажње и савесности. Предузете су десетине покушаја отварања новог текућег рачуна у различитим комерцијалним банкама у Републици Србији (укључујући Erste Bank и др.), сачињавана су јавнобележничка пуномоћја, вођена је званична преписка са банкама и упућиване су притужбе Народној банци Србије. Одбијање банака имало је неоснован карактер, чиме је створена ситуација објективне немогућности (force majeure), непремостива за Тужиоца.

5. Финансијска стабилност и измирење јавних обавеза: Упркос одсуству активног рачуна, Тужилац остаје економски стабилно лице. У моменту затварања рачуна у Raiffeisen Bank у Србији, на депозитима Тужиоца налазила су се и до данас се незаконито задржавају значајна новчана средства: 136.825,35 евра на девизном рачуну, 1.191,59 америчких долара на девизном рачуну, као и 543.697,65 динара на динарском унутрашњем рачуну у Србији, односно у укупном износу од преко шеснаест милиона динара. Штавише, директор друштва је обезбедио редовно и благовремено измирење свих пореских обавеза према Републици Србији из личних средстава, што се потврђује званичним Уверењем Пореске управе о одсуству дуговања.

6. Објективна немогућност испуњења формалних захтева закона услед противправних радњи трећих лица (Raiffeisen Bank AD Beograd) и одсуство кривице Тужиоца

Фактичко одсуство регистрованог текућег рачуна код Тужиоца, које је послужило као формални повод за доношење оспореног решења АПР-а, није изазвано добровољним одрицањем Тужиоца од обављања делатности, већ противправним радњама комерцијалне финансијске институције.

У моменту затварања рачуна у Raiffeisen Bank AD Beograd, на депозитима Тужиоца налазила су се и до данас се незаконито задржавају од стране банке значајна новчана средства: 136.825,35 евра на девизном рачуну, 1.191,59 америчких долара на девизном рачуну, као и 543.697,65 динара на динарском текућем рачуну, што укупно чини 16.736.642,88 српских динара.

Дуготрајно задржавање наведених новчаних средстава Тужиоца од стране банке након затварања рачуна — уз потпуно одсуство судских забрана или неизмирених обавеза Тужиоца према буџету Републике Србије — има карактер очигледног прекршаја и повлачи за собом следеће правне последице које су АПР и Министарство привреде били дужни да узму у обзир приликом оцене законитости ликвидације:

А) Вештачко стварање услова за принудну ликвидацију (Виша сила): Блокирањем исплате и преноса преосталих средстава у износу од преко 16,7 милиона динара, банка је грубо прекршила члан 210. Закона о облигационим односима РС (стицање без основа), члан 1035. ЗОО (прекршај уговора о новчаном депозиту), као и Закон о платним услугама Републике Србије (*Zakon o platnim uslugama*). Банка је лишила Тужиоца могућности да оперативно користи сопствену имовину ради несметаног отварања рачуна у другим банкама. На тај начин настала је ситуација објективне немогућности (*force majeure*) која искључује кривицу Тужиоца.

Б) Повреда принципа сразмерности и јавног поретка: Средства која банка задржава вишеструко премашују минимални основни капитал и било какве оперативне трошкове, што потврђује апсолутну финансијску стабилност Тужиоца. Државни органи (АПР и Министарство), поступајући формално, фактички су се солидарисали са противправним радњама комерцијалне банке: уместо заштите савесног пореског обвезника, чија су права на имовину (члан 58. Устава РС и члан 1. Протокола број 1 уз ЕКЉП) грубо повређена од стране банке, држава је према њему применила крајњу, уништавајућу меру – принудну ликвидацију.

В) Неизбежност настанка штете у случају ликвидације: Наставак поступка принудне ликвидације и накнадно брисање Тужиоца из регистра АПР-а коначно ће блокирати правни субјективитет друштва. То ће учинити правно немогућим или катастрофално отежаним повраћај задржаних 16.736.642,88 динара од стране банке, чиме ће се Тужиоцу нанети директна, ненадокнадива и колосална материјална штета. Ова околност представља самосталан и безуслован основ за хитно одлагање извршења ликвидационих поступака од стране суда у складу са чланом 23. Закона о управним споровима.

Напомена: Горе наведене грубе повреде од стране финансијске организације у овом тренутку су предмет самосталног решавања од стране Тужиоца у оквиру поступака заштите корисника финансијских услуга пред Народном банком Србије (НБС), као и што чине основ за подношење самосталне материјално-правне тужбе против Raiffeisen Bank AD Beograd Привредном суду у Београду ради повраћаја средстава и наплате законске затезне камате (zatezna kamata).

III. ПРАВНИ ОСНОВИ ЗА ПОНИШТАЈ ОСПОРАВАНОГ РЕШЕЊА

1. Погрешна примена норми материјалног права и погрешна квалификација основа ликвидације као „неотклоњивог“

АПР и Министарство привреде су погрешно протумачили одредбе члана 546. и члана 547. Закона о привредним друштвима (ЗПД). Они су према Тужиоцу применили поступак предвиђен искључиво за неотклоњиве (непоправљиве) повреде, утврдивши скраћени рок обавештења од 30 дана без пружања реалне могућности да се ситуација исправи.

- Одсуство регистрованог текућег рачуна по својој правној природи представља отклоњиву (поправљиву) формалну неусклађеност, будући да се она у потпуности отклања у моменту отварања новог рачуна у било којој банци на територији РС са аутоматским преносом података у Јединствени регистар НБС.

- У Закону о привредним друштвима не постоји норма која би императивно одређивала одсуство рачуна дуже од 6 месеци као безуслован и неотклоњив

основ за престанак правног лица. Позивање на тачку 12) става 1. члана 546. ЗПД (други случајеви) не ослобађа орган обавезе да оцени карактер повреде.

- Према устаљеној управној и судској пракси (на пример, код блокаде рачуна дуже од две године), такве ситуације се квалификују као отклоњиве, и друштвима се оставља рок до 90 дана за уређење правног статуса. Грешка у квалификацији довела је до примене погрешног поступка, што представља самосталан основ за поништај акта.

2. Груба повреда фундаменталних принципа Закона о општем управном поступку (ЗОУП)

Органи управе су приступили предмету шаблонски и аутоматски, игноришући основне императиве ЗОУП-а:

- Повреда начела сразмерности (члан 5. ЗОУП): Органи су дужни да бирају меру која је мање теретна за странку у поступку. Принудна ликвидација је крајња мера (*ultima ratio*), створена за чишћење регистра од „напуштених“ или неактивних фирми. Њена примена на живо, социјално значајно предузеће са милионском имовином и идеалном пореском историјом, због спољних радњи комерцијалних банака, очигледно је несразмерна и неправедна.

- Повреда права на изјашњавање странке и учешће у поступку (чланови 13, 15, 141. ЗОУП): Тужилац је фактички био лишен могућности да изнесе своје примедбе пре покретања ликвидације, његови законски аргументи и достављени томови доказа игнорисани су од стране Туженог, који се ограничио на стандардне формулације.

- Игнорисање правног принципа *Nemo tenetur ad impossibile* (Нико није дужан да изврши немогуће): Закон не може кажњавати субјекта због неиспуњења обавезе чије је извршење блокирано од стране трећих лица, упркос свим савесним и активним покушајима самог субјекта.

3. Незаконита замена регистрационе функције казненом (сањкционом)

АПР је орган регистрације, а не суд или квазисудска казнена институција. Ни АПР, ни Министарство привреде нису утврдили у радњама Тужиоца обележја противправног понашања, злоупотребе права или наношења штете јавном интересу. Измирење јавних (пореских) обавеза од стране Тужиоца доказује потпуно одсуство штете по државу.

4. Повреда системског карактера и међународних конвенција

Уништавање активног пословања лишава Тужиоца и његовог оснивача законских права на имовину, инвестиције и интелектуалну својину (укључујући

регистроване међународне робне марке „GRABOVOI“ и „GRIGORI GRABOVOI“, патенте и ауторска права). Ово директно крши члан 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију о људским правима (право на мирно уживање имовине), Устав РС и међународне стандарде заштите инвестиција.

IV. ХИТАН ПРЕДЛОГ ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ ПРИВРЕМЕНИХ МЕРА (ОДЛАГАЊЕ ИЗВРШЕЊА)

На основу члана 23. Закона о управним споровима, Тужилац подноси предлог за хитно одлагање извршења оспореног решења Министарства привреде и одлагање поступка принудне ликвидације АПР-а до доношења правоснажне судске одлуке у овом спору.

Образложење хитности и критеријума из члана 23:

1. Постојање знатне и тешко надокнадиве штете: Ако се поступак принудне ликвидације настави, АПР ће извршити неповратну радњу – коначно брисање Тужиоца из регистра правних лица. То ће довести до престанка његовог правног субјективитета. Као последица тога, приступ новчаним средствима у износу од 136.825,35 евра, 1.191,59 америчких долара, 543.697,65 динара која се налазе на рачунима у Raiffeisen Bank, биће коначно блокиран или изгубљен, будући да банка током дужег временског периода не предузима радње за њихов повраћај. Повраћај имовине ликвидираних лица захтевао би вишегодишње, неизвесне правне поступке, што ће Тужиоцу нанети директну и колосалну имовинску штету. Штавише, биће уништени сви сублиценцни и међународни уговори са трећим лицима.

2. Одсуство угрожавања јавног интереса и трећих лица: Одлагање извршења ликвидације и очување статус кво-а друштва ни на који начин не нарушава јавни интерес. Тужилац нема дуговања према буџету, уредно плаћа порезе и није оптерећен тужбама од стране поверилаца. Напротив, очување друштва је у интересу хиљада полазника његових образовних програма широм света.

3. Баланс интереса: Очигледно је да претеже интерес Тужиоца. У случају неусвајања мера, друштво ће бити неповратно уништено пре него што суд оцени законитост радњи органа власти, што би судску заштиту учинило фикцијом. Истовремено, привремено одлагање ликвидације неће нанети штету апсолутно никоме.

V. ТУЖБЕНИ ЗАХТЕВ (PETITUM)

На основу свега горе наведеног, руководећи се Законом о управним споровима, Законом о општем управном поступку и Законом о привредним друштвима Републике Србије, Тужилац моли Суд:

1. ХИТНО / КАО ПРЕТХОДНУ МЕРУ: Донети решење о одређивању привремене мере, којим се у потпуности одлаже извршење и све правне последице решења Министарства привреде РС број 000109810 2026 10810 010 002 300 134 од 23.03.2026. године и решења АПР-а број БДсл 16594/2025 од 12.12.2025. године, забрањујући Агенцији за привредне регистре Републике Србије предузимање било каквих регистрационих радњи усмерених на наставак ликвидације или брисање друштва GRIGORI GRABOVOI DOO из Регистра привредних субјеката до доношења коначне судске одлуке о главној ствари у овом спору.

2. О ГЛАВНОЈ СТВАРИ: Размотрити ову управну тужбу, усвојити је у потпуности као основану и донети пресуду којом се:

- ПОНИШТАВА КАО НЕЗАКОНИТО решење Министарства привреде Републике Србије број 000109810 2026 10810 010 002 300 134 од 23. марта 2026. године;
- ПОНИШТАВА КАО НЕЗАКОНИТО решење Агенције за привредне регистре Републике Србије број БДсл 16594/2025 од 12.12.2025. године;
- НАЛАЖЕ Агенцији за привредне регистре да поништи статус „у принудној ликвидацији“ и у потпуности врати друштво GRIGORI GRABOVOI DOO БЕОГРАД – Стари Град у његов редован, активни правни статус (активан).

Прилози:

1. Копија оспореног Решења Министарства привреде Републике Србије од 23.03.2026. године.
2. Копија Решења АПР-а број БДсл 16594/2025 од 12.12.2025. године.
3. Званични банкарски изводи Raiffeisen Bank о постојању новчаних средстава у износу од 136.825,35 евра, 1.191,59 америчких долара и 543.697,65 РСД.
4. Уверење Пореске управе РС о одсуству дуговања по основу пореза и доприноса.
5. Докази о активној делатности (копије уговора, регистри издатих међународних сертификата, подаци о огранцима).
6. Документација која потврђује обраћање Тужиоца Erste Bank-и и другим финансијским институцијама у сврху отварања рачуна.
7. Копија жалбе Министру привреде са свим допунама (ради потврђивања чињеница које је Тужени игнорисао).

Београд, Република Србија

Датум: 21.05.2026. година

Законски заступник GRIGORI GRABOVOI DOO у принудној ликвидацији

Директор Grigorii Grabovoi

A handwritten signature in blue ink, consisting of stylized, overlapping loops and lines, positioned above a horizontal line.